

Hrvatska banka za obnovu i razvitak
Direkcija pravne podrške posebnom financiranju i naplati potraživanja
Odjel pravne podrške naplati potraživanja
U Zagrebu, 12.03.2024. godine

Posl. broj: 48. St-1984/2013

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE U ZAGREBU

putem Trgovačkog suda u Zagrebu

VJEROVNIK: **HRVATSKA BANKA ZA OBNOVU I RAZVITAK**, Zagreb,
Strossmayerov trg 9, OIB: 26702280390

DUŽNIK: **DIOKI d.d. u stečaju**, Zagreb, Čulinečka cesta 252, OIB:
71451172026

Ž A L B A

**VJEROVNIKA PROTIV RJEŠENJA
POSL. BROJ 48. ST-1984/13-1043 OD 29. VELJAČE 2024. GODINE**

e-komunikacijom, punomoć

I. Dana 29. veljače 2024. Trgovački sud u Zagrebu pod posl. brojem: 48. St-1984/13-1043 donio je rješenje slijedećeg sadržaja:

“I Iz ukupnog iznosa kupovnine od 4.988.929,00 € / 37.589.085,52 kn ostvarene prodajom nekretnina stečajnog dužnika i to:

a) kčbr. 1321/1 – ČULINEČKA CESTA TVORNIČKO DVORIŠTE, površine 138664 m2, 1321/9 – SLAVONSKA AVENIJA, TVORNIČKO DVORIŠTE, površine 32005 m2, kčbr. 1321/10 – ŽITNJAK, PUT, površine 7099, sveukupne površine 177768, upisano u z.k. ul. 6408 k.o. 335541 Resnik

b) kčbr. 9674 – ŽITNJAK, TVORNIČKO DVORIŠTE, površine 4963 m2, kčbr. 9675 – ŽITNJAK, PUT, površine 745 m2, kčbr. 9676 – ŽITNJAK, TVORNIČKO DVORIŠTE površine 225 m2, ukupne površine 5933 m2, upisano u z.k. ul. 224831 k.o. 999901 Grad Zagreb

namiruju se:

- troškovi stečajnog postupka u iznosu od 1.158.728,35 €.

- razlučni vjerovnik ISTOK 2 PROJEKT d.o.o., Zagreb, Slavonska avenija 24 c, OIB: 12696669558 u cijelosti u iznosu od 3.934.571,32 €.“

II. Protiv navedenog rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. 48. St-1984/13-1043 od 29. veljače 2024. godine vjerovnik HRVATSKA BANKA ZA OBNOVU I RAZVITAK, Zagreb, Strossmayerov trg 9, OIB 26702280390 (dalje: vjerovnik ili HBOR) u zakonom dopuštenom roku izjavljuje žalbu iz slijedećih razloga:

- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,
- pogrešne primjene materijalnog prava,
- bitne povrede odredaba parničnog odnosno stečajnog postupka.

Bitna povreda odredaba parničnog postupka koji se podredno primjenjuje u stečajnom postupku odnosi se na to što predmetno rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, odnosno samo rješenje je u proturiječnosti sa svojim razlozima i za isto uopće nema razloga. Bitna povreda odredaba parničnog odnosno stečajnog postupka sastoji se i u povredi odredbi čl. 354. st. 2. toč 11. ZPP-a odnosno što predmetno rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, odnosno sama izreka rješenja je nerazumljiva, proturiječi samo sebi i razlozima rješenja i za isto uopće nema razloga, te u rješenju nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama odnosno ti razlozi su nejasni i proturječni, te što o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima rješenja navodi o sadržaju isprava i zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava i zapisnika.

III. Vjerovnik izjavljuje ovu žalbu i iz razloga što je prvostupanjski sud pogrešno odredio troškove odnosno nije odredio sve troškove koji se namiruju iz iznosa kupovnine ostvarene prodajom nekretnine iz točke I. ove žalbe. Naime, u obrazloženju rješenja pod točkom 3. navodi se: „3. Na ročištu za diobu održanom 29. veljače 2024. stečajni upravitelj je predložio iznos troškova unovčenja predmeta na kojem postoji razlučno pravo iz čl. 254 Stečajnog zakona, odnosno, naveo je da pripadajući stvarni troškovi, koji terete nekretnine, a koje su predmet dosude, iznose 1.158.728,35 € i odnose se na troškove od otvaranja stečajnog postupka do pravomoćnosti rješenja o dosudi tj. do 17.10.2023.“.

Nadalje, iz Zapisnika sa ročišta radi diobe kupovnine održanom 29.02.2024.g. navedeno je: „Stečajni upravitelj izjavljuje da ostaje u cijelosti kod navoda podneska od 23. veljače 2024. , ističe da je troškove obračunala u skladu sa postocima koji otpadaju na nekretnine koje su bile predmet prodaje i u vlasništvu razlučnog vjerovnika, time da je komunalna naknada bila baza za obračune postotaka troškova koji terete pojedinu nekretninu i čestice.

Predaje u spis tablice iz kojih proizlazi visina predloženih troškova, koji terete predmetne nekretnine u vlasništvu razlučnog vjerovnika, koji je prvi u redu namirenja.“

Iz uvida u navedene tablice koje je stečajna upraviteljica dostavila, prema tablici pod nazivom: „TROŠKOVI STEČAJA“ proizlazi da ukupni troškovi stečaja iznose ukupno: 4.780.576,26 EUR-a, dok prema tablici na kojoj su prikazane nekretnine koje čine stečajnu masu ti troškovi iznose 3.539.367,13 EUR-a. Također u tablici pod nazivom: „TROŠKOVI STEČAJA“ je u rubrikama za troškove pod nazivom: „Odvjetnički troškovi i sudske pristojbe“ i „Zbrinjavanje otpada“ navedeno da isti terete stečajnu masu sa 0,00 EUR-a odnosno da isti ne terete stečajnu masu. Kako je HBOR kao razlučni vjerovnik, koji je imao upisano razlučno pravo u 2. prvenstvenom redu na nekretnini iz točke I. ove žalbe, ali ima i upisano razlučno pravo u 1. prvenstvenom redu na drugim nekretninama koje čine stečajnu

masu, zainteresiran da se utvrdi koliko troškova će teretiti svaku pojedinu nekretninu, tim više jer HBOR kao razlučni vjerovnik ima i pravo na namirenje iz kupovnine iza razlučnog vjerovnika u 1. prvenstvenom redu, zatražio je od stečajne upraviteljice podatke o troškovima koji terete stečajnu masu odnosno pojedine nekretnine. Tom prilikom stečajna upraviteljica je dostavila HBOR-u tablicu „TROŠKOVI STEČAJA“ prema kojoj ukupni troškovi stečaja iznose ukupno: 5.625.757,44 EUR-a, dok prema tablici na kojoj su prikazane nekretnine koje čine stečajnu masu ti troškovi iznose 4.292.327,95 EUR-a, te je u rubrikama za troškove pod nazivom: „Odvjetnički troškovi i sudske pristojbe“ navedeno da isti terete stečajnu masu sa 182.960,39 EUR-a, a troškovi sa osnove „Zbrinjavanje otpada“ u iznosu od 221.166,27 EUR-a.

S obzirom da u tablicama koje je stečajna upraviteljica dostavila HBOR-u i priložila za ročište za diobu kupovnine za nekretninu iz točke I. ove žalbe različito prikazani troškovi koji terete nekretninu iz točke I. ove žalbe, odnosno kako u tablicama koje je stečajna upraviteljica priložila za ročište za diobu kupovnine za nekretninu iz točke I. ove žalbe „Odvjetnički troškovi i sudske pristojbe“ i „Zbrinjavanje otpada“ terete stečajnu masu sa 0,00 EUR-a, te kako nekretnine koje je stečajna upraviteljica prikazala u tablici „TROŠKOVI STEČAJA“ predstavlja jedinu neunovčenu imovinu stečajnog dužnika i nema druge imovine iz koje bi se mogli podmiriti nastali troškovi stečaja, HBOR je zatražio objašnjenje uočene razlike u obračunu troškova. Stečajna upraviteljica je dana 07.03.2024. HBOR-u poslala e-mail sa objašnjenjem prema kojem je korekcija u izračunu nastala zbog toga: *„što u obračun troškova nismo više unijeli troškove procjena i zbrinjavanja opasnog i neopasnog otpada, iz razloga što za predmetnu nekretninu nisu rađene procjene u stečajnom postupku, a opasni i neopasni otpad nije se nalazio na predmetnoj čestici, već na čestici 6915/1 o čemu imamo dokaz iz Zapisnika inspektorice u Državnom inspektoratu Anite Milošić iz kojeg se vidi lokacija otpada. Otpad se nalazio na toj čestici (koncentriran baš na dijelu koji sada ima broj zk.č. 6915/72, katastarski 138/40) što se vidi iz priloženog Zapisnika, a iz razloga, odnosno činjenice da je DIOKI d.d. dok je još poslovao prije stečaja formirao privremeno skladište opasnog i neopasnog otpada kako je trebalo prema propisima baš na toj lokaciji, a takvo stanje je zatečeno otvaranjem stečajnoga postupka.“*

Pravna norma koja regulira troškove unovčenja u stečaju nalazi se u čl. 170. st. 2. Stečajnog zakona (dalje: SZ) koji određuje: „2) Troškovi unovčenja određuju se paušalno u iznosu od 5 posto od utrška. Ako su stvarno nastali troškovi i ostale obveze stečajne mase znatno niži ili viši, odredit će se u stvarnoj visini. Ako je zbog unovčenja stečajna masa opterećena porezom, iznos toga poreza pridodaje se troškovima unovčenja.“, dok iz odluke VTS RH, Pž-7075/15 od 18.11.2015. proizlazi da: *„Troškovi unovčenja stvari, osim troškova koji su u vezi s prodajom (procjena nekretnine, oglas o prodaji, itd.), jesu i svi drugi troškovi koji izravno terete prodanu stvar. Troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojima postoji razlučno pravo, ali su kao opći troškovi nastali povodom i radi tih stvari radi cjelokupne stečajne mase, namiruju se iz cijene postignute prodajom stvari, i to razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu i namiruju se u okviru troškova unovčenja stvari.“*

Isto tako se navodi i u rješenju Visokog trgovačkog suda RH posl. broj: Pž-3187/2018 od 12.06.2018.g. u kojoj se izričito navodi: *„Stoga, u konkretnom slučaju u kojem je jedina imovina stečajnog dužnika, ova imovina opterećena razlučnim pravom žalitelja, razlučni vjerovnik je dužan snositi sve troškove iz čl. 170. SZ-a. To iz razloga jer svi troškovi, i oni koji*

jesu i oni koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem tih stvari, nastali radi unovčenja te stečajne mase pa, samim tim, i radi namirenja njegove tražbine.“.

Iz navedenog proizlazi da troškovi stečaja koji se odnose na „Odvjetnički troškovi i sudske pristojbe“ i „Zbrinjavanje otpada“ predstavlja trošak koji se ne odnosi izravno na prodanu stvar (nekretninu čk.br. 1321/1 i dr.) niti izravno u odnosu na nekretninu na kojoj je bilo samo skladište tog otpada (čk.br. 6915/72, katastarski 138/40) **već je to trošak koji nije u izravnoj vezi sa unovčenjem stvari, ali je kao opći trošak nastao povodom i radi tih stvari radi cjelokupne stečajne mase, te bi prema gore navedenoj sudskoj praksi, u podmirenju tog troška trebali sudjelovati svi razlučni vjerovnici razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu.** Da se u odnosu na stavku „Zbrinjavanje otpada“ radi o tzv. indirektnom trošku proizlazi i iz Zapisnika o obavljenom inspekcijskom nadzoru stečajnog dužnika sastavljenom od Državnog inspektorata, Sektora za nadzor zaštite okoliša, Službe nadzora u području industrijskog onečišćenja od 17. lipnja 2020. godine prema kojem je razvidno da se zbrinjavanje otpada odnosilo općenito na stečajnog dužnika kao pravnu osobu, bez obzira na kojoj nekretnini se nalazilo samo skladište tog otpada.

Dokaz:

- tablice st. upraviteljice od 22.02.2024.
- tablice st. upraviteljice uz prijedlog za diobu kupovnine od 29.02.2024.
- prijedlog st. upraviteljice za diobu kupovnine od 29.02.2024.
- e-mail poruka st. upraviteljice od 07.03.2024. sa priložima
- odluka VTS RH, Pž-7075/15 od 18.11.2015.
- rješenje Visokog trgovačkog suda RH posl. broj: Pž-3187/2018 od 12.06.2018.g.

IV. Slijedom svega iznijetog, predlaže se da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske kao drugostupanjski sud ukine rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. 48. St-1984/13-1043 od 29. veljače 2024. godine i vrati predmet na ponovno postupanje prvostupanjskom sudu sa uputom da je u ponovljenom postupku potrebno u pripadajuće stvarne troškove koji terete kupovninu uvrstiti i Trošak zbrinjavanja otpada te Odvjetničke troškove i sudske pristojbe u razmjernom dijelu koji se odnose na unovčenu nekretninu u odnosu prema ostaloj stečajnoj masi, s obzirom da se radi o troškovima koji terete stečajnu masu, a ne samo pojedinu nekretninu.

ZA HBOR

Punomoćnik

Željko Dimnjaković